Я бачу двох плавців у морі,
У морі сліз моїх гірких,
Тривога й сум у мене в зорі,
І очі звернені до них,
Мов дві зорі в нічному морі.

У човні жінка молода
І син її, дитина-мила;
Кругом розгукана вода,
А в них ні весел, ні вітрила...
Із хлопцем жінка молода.

Реве борвій, бушують хвилі,
До неньки горнеться синок,
Вона ж немов у божевіллі
На дикий дивиться танок
І вірить у ревучі хвилі.

В Отця благого вір, малий,
Безумна, уповай на Бога!
Я чую, втихне вихор злий,
Ущухне смертна ця тривога,-
Кріпись, безумна, й ти, малий!

Мир вам, плавці мої у морі,
У морі світлих сліз моїх!
Блаженство й рай у мене в зорі,
І очі, звернені до них,-
Два добрі янголи на морі.